

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 35. S. Anselmus Lugduni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcl. XII.
A.C. 1105.
exigunt, consuetudine & exemplo Ecclesie
Romanæ causam suam tuentur, dicunt
enim, Romæ Cubicularios & eos qui offi-
ciis in Palatio præsunt, complura dona in
consecratione Episcoporum Abbatumve,
oblationem aut benedictionem obtendentes,
exigere, & ne quidem calamus vel char-
tam gratis suppeditare. Hæc objicienti-
bus quid opponam, nisi illud ex Evangelio:
quæ dicunt facite, quæ faciunt facere no-
lite?

Matth. 23, 3.

§. XXXV.

S. Anselmus Lugduni.

Edmer. 3.
Interim S. Anselmus Lugduni versaba-
tur, ubi sexdecim menses consumpsit,
scilicet totum annum millesimum cente-
simum quartum, & primos menses anni
millesimi centesimi quinti. Initio, nem-
pe postquam Guilielmus Varelvastus ab
eo discessit, epistolam dedit ad Regem
Angliæ, in qua postquam rationem eo-
rum reddidisset, quæ Romæ gesta fuerant,
& memorasset, quid ad se Guilielmus
abiturus dixisset, agebat: Non possum te-
cum vivere sicut Antecessor meus cum Pa-
tre tuo, quia non licet mihi homagium ti-
bi jurare, nec cum illis communicare, qui
a te Investituram Ecclesiarum acceperint.
Hæc enim Papa, me præsentem, prohibuit.
Quare, obsecro, scribe mihi, quæ tibi jam
mens sedeat, ut sciam, an mihi in Angliam
navi-

navigandum sit. Qua epistola transmissa S. Anselmus Lugduni responsum tranquillo animo expectavit.

Sæcul. XII.
A.C. 1105.

Lib. 4. Nou.

Postquam vero Guilielmus Varelvastus in Angliam trajecisset, & Henrico Regi, quæ acta erant, retulisset, ille omnes Archiepiscopatus Cantuariensis census ad ærarium suum comportari jussit, tumque haud diu post Archiepiscopo scripsit; in Angliam non rediret, nisi prius consuetudines Regum parentis sui & fratris sui servaturum promitteret. Ergo Anselmus Lugduni permanere statuit, ubi complures epistolas ex Anglia ad se missas accepit, quibus mala, ipso absente, nascentia edocebatur. In quadam earum sequentia legebantur: *Ad officia & Dignitates Ecclesiasticas evebuntur Aulici indigni, Ecclesiæ diripiuntur, opprimuntur pauperes, rapiuntur Virgines & corrumpuntur, Presbyteri nuptias celebrant, & plurima alia perpetrantur flagitia, quæ cuncta a patria nostra avertere potuisses, si antiquam consuetudinem & dispensationis Ecclesiasticæ Regulas satis pensasses. Non debebas ab Ecclesia tua discedere, etiamsi vinculis te dedissent, & viscera tua a vivo corpore avulsissent. Tu vero, quia Regis Legatus vocem unam effutiit, fugisti, & oves tuas luporum faucibus tradidisti. Te discedente illi vacillarunt, qui tecum generosa pectora impro-*
bis

Sæcul. XII.
A.C. 1005. *bis objecissent, nam te absente, Duce & Capite destituti sunt. Redi igitur, redi in Angliam, superest tantis malis remedium, plurimos in eximio opere adjutores habebis.*

Anno secundo, postquam Anselmus Roma Lugdunum rediisset, scilicet anno Salutis millesimo centesimo quinto, Papa, Concilio in Laterano, tempore Quadragesimæ, celebrato, excommunicationis sententia feriit Comitem Melanchemsem ejusque conscios, qui Regem Angliæ ad Jus Investituræ pervicaciter vindicandum impellere dicebantur. Illos quoque, qui Investituram accepissent, Papa excommunicavit. At in Regem nulla censura lata est, quia Legatos Romam missurus erat post Pascha, quod hoc anno millesimo centesimo quinto in nonam Aprilis incidebat. Tum Papa Anselmum, quæ in hoc Concilio gesta erant, datis literis edocuit.

Pasch. ep.
100.

§. XXXVI.

*Bruno Archiepiscopus Trevirensis
Romæ.*

In illo Concilio vel certe in alio, anno superiore eodem mense celebrato, Bruno Archiepiscopus Trevirensis Papam adiit, anno tertio Ordinationis suæ, quam confirmari petebat. Papa honorifice exceptum, ut Metropolitanam primæ provinciæ